

Rada
Evropské unie

Brusel 7. října 2014
(OR. en)

14009/14

**Interinstitucionální spis:
2014/0286 (NLE)**

**CLIMA 90
ENV 814
ENER 424
TRANS 465
ENT 218
IA 7**

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	7. října 2014
Příjemce:	Uwe CORSEPIUS, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2014) 617 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE RADY kterou se stanoví metody výpočtu a požadavky na podávání zpráv podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES o jakosti benzínu a motorové nafty

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2014) 617 final.

Příloha: COM(2014) 617 final

V Bruselu dne 6.10.2014
COM(2014) 617 final

2014/0286 (NLE)

Návrh

SMĚRNICE RADY

**kteřou se stanoví metody výpočtu a požadavky na podávání zpráv podle směrnice
Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES o jakosti benzinu a motorové nafty**

{SWD(2014) 295 final}

{SWD(2014) 296 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Cílem klimatického a energetického balíčku přijatého Radou a Parlamentem dne 22. dubna 2009 bylo dosáhnout 20% snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020. Jeho součástí byl přezkum směrnice 98/70/ES¹ o jakosti benzínu a motorové nafty.

Revidovaná směrnice stanoví dodavatelům² povinnost do konce období souladu v roce 2020 o 6 % snížit intenzitu skleníkových plynů během životního cyklu paliv a jiné (elektrické) energie dodané pro použití silničními vozidly, jakož i paliva určeného pro nesilniční pojízdné stroje. Tento cíl by rovněž usnadnil členským státům dosažení jejich cílů, na něž se nevztahuje systém obchodování s emisemi. Tento nový prvek stanoví článek 7a této směrnice, kterým se v rámci právních předpisů Unie fakticky zavádí „norma pro nízkouhlíková paliva“. Tato směrnice dodavatelům rovněž stanoví povinnost podávat orgánům určeným členskými státy počínaje rokem 2011 mimo jiné informace o intenzitě skleníkových plynů z dodaných paliv.

Snížení emisí o 6 % lze pravděpodobně dosáhnout použitím biopaliv, elektřiny a omezením spalování a vypouštění plynů ve fázi těžby vstupních surovin pro výrobu fosilních paliv.

V čl. 7a odst. 5 se požaduje, aby Komise zavedla veškerá opatření nezbytná k provedení článku 7a, která se přijmou regulativním postupem s kontrolou. Komise je tedy oprávněna přijmout prováděcí opatření týkající se mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů. Komise byla zejména vyzvána, aby zvažila, zda nenavrhnout:

- metodu výpočtu emisí skleníkových plynů z paliv a jiných energií z nebiologických zdrojů (prvky upravující výpočet emisí skleníkových plynů z biopaliv jsou již v příloze IV uvedené směrnice obsaženy),
- metodu výpočtu základní normy intenzity skleníkových plynů, která se při určování míry splnění cíle použije jako referenční hodnota,
- výpočet a ověřování intenzity skleníkových plynů u elektrické energie použité v elektrických vozidlech,
- pravidla, jichž by bylo případně zapotřebí k uplatnění ustanovení, jež dvěma či více dodavatelům z jednoho nebo více členských států umožňuje podávat zprávy o intenzitě skleníkových plynů společně,
- případná další ustanovení nezbytná k provedení článku 7a.

Tento návrh směrnice řeší všech pět výše uvedených prvků.

V čl. 7a odst. 1 směrnice 98/70/ES jsou vymezeny povinnosti dodavatelů v oblasti podávání zpráv. Doplnují se harmonizovanými definicemi vykazovaných údajů a požadavky na vykazování, které se uplatňují ve zprávách o účinnosti paliv spotřebovaných v Unii z hlediska

¹ Směrnice 2009/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 88).

² Subjekt odpovědný za přihlášení paliva v místě placení spotřební daně, např. podnik provozující ropnou rafinerii.

skleníkových plynů, jež členské státy podávají Komisi. Díky těmto požadavkům na vykazování bude zejména možné aktualizovat vlastnosti referenčního fosilního paliva uvedené v příloze IV části C bodě 19 směrnice 98/70/ES a v příloze V části C bodě 19 směrnice 2009/28/ES a zjednodušit podávání zpráv stanovené v čl. 8 odst. 3 a čl. 9 odst. 2 směrnice 98/70/ES.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

V červenci roku 2009 byla zahájena veřejná konzultace³, která se soustředila na to, jaké otázky bude třeba v návrhu směrnice řešit. V lednu roku 2010 se konala schůzka zúčastněných stran, již se zúčastnily zástupci odvětví fosilních paliv a biopaliv, členské státy a nevládní organizace. V březnu roku 2010 projednaly útvary Komise s členskými státy koncepční dokument, a to s cílem vytvořit návrh směrnice. Při zpracování stávajícího návrhu se navíc Komise opírala o tyto podklady:

- práci konsorcia JEC a její studii „Well-to-wheels“⁴;
- studii Adama Brandta o přírodní živici⁵
- studii Adama Brandta o ropné břidlici⁶
- studii organizace ICCT o dalších surových olejích⁷

Práce dr. Brandta prošla procesem externího vzájemného hodnocení, jehož závěry byly projednány se zúčastněnými stranami na veřejné schůzi konané dne 27. května 2011⁸. Rovněž práce organizace ICCT prošla procesem externího vzájemného hodnocení, jehož závěry byly se zúčastněnými stranami projednány na veřejné schůzi konané dne 20. února 2014⁹.

Po bezvýsledných diskusích o návrhu směrnice, kterou se harmonizuje metoda výpočtu emisí skleníkových plynů z paliv nebiologického původu a z elektřiny u silničních vozidel, s Výborem pro jakost paliv¹⁰ zpracovala Komise v roce 2013 posouzení dopadů s cílem vyhodnotit všechny navrhované možnosti provedení. Přístup, z něhož se při tomto posouzení dopadů vycházelo, byl představen na dvou seminářích zúčastněných stran, jež proběhly ve dnech 20. prosince 2012 a 15. dubna 2013¹¹.

Komise se zároveň pokoušela zjistit, zda ze strany odvětví existuje poptávka po vytvoření pravidel pro dodavatele, kteří by mohli cíle snížení emisí dosáhnout společně. Navzdory

³ K otázkám a odpovědím viz <https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp>.

⁴ Členy konsorcia JEC jsou Společné výzkumné středisko, sdružení EUCAR a sdružení CONCAWE. Na práci se tedy podílí Komise a automobilový a ropný průmysl EU. http://iet.jrc.ec.europa.eu/about-jec/sites/about-jec/files/documents/report_2013/wtt_report_v4_july_2013_final.pdf.

⁵ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9e51b066-9394-4821-a1e2-ff611ab22a2d>.

⁶ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9ab55170-dc88-4deb-b2d6-e7e7ba59d8c3>.

⁷ Mezinárodní rada pro čistou dopravu (International Council on Clean Transportation – ICCT).

⁸ <https://circabc.europa.eu/w/browse/49f63fd8-7e27-4cf7-8790-3410ee8d308e>.

⁹ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9e51b066-9394-4821-a1e2-ff611ab22a2d>.

¹⁰ <https://circabc.europa.eu/w/browse/75e69e4c-ded2-418c-a6e6-ee3fa3a93c6c>.

¹¹ <http://ec.europa.eu/transparency/regcomitology/index.cfm?do=search.dossierdetail&i4E3IvzVEe6K7czhtRYFvHal4f3TEUr8zQzZMBEU3winIDvf1TNPofuY6ToXhDSw>.

¹¹ <https://circabc.europa.eu/w/browse/6893ba02-aaed-40a7-bf0d-f5affc85a619>.

několika žádostem o vyjádření v tomto směru odvětví nereagovalo. Komise proto dospěla k závěru, že v současné době nejsou s výjimkou harmonizovaných definic a mechanismu podávání zpráv zapotřebí žádná zvláštní pravidla.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Pokud jde o metodu výpočtu emisí skleníkových plynů z paliv a jiné energie z nebiologických zdrojů, vyznačuje se návrh směrnice těmito hlavními rysy:

- jednotková intenzita skleníkových plynů je vyjádřena jednou průměrnou standardní hodnotou podle typu paliva,
- dodavatelé podávají členským státům a členské státy Komisi každoročně harmonizovanou zprávu, jíž je zapotřebí ke sledování snižování emisí skleníkových plynů v Unii a k aktualizaci metod výpočtu v souladu s technickým a vědeckým pokrokem.

Jak se ke zvolené metodě výpočtu a požadavkům na podávání zpráv dospělo

Práce, z níž posouzení dopadů vycházelo, se zaměřila na analýzu přesnosti posuzovaných metod výpočtu skleníkových plynů a souvisejících nákladů na plnění požadavků a administrativní zátěže, jež by dodavatelům a členským státům v důsledku dodržování článku 7a směrnice 98/70/ES vznikly.

Podávání nepřesných zpráv brání dosažení cíle směrnice o jakosti paliv v oblasti intenzity skleníkových plynů a má nepříznivé dopady z hlediska spravedlivého rozdělení úsilí, jež musí dodavatelé paliv vynaložit. Přesnost metody výpočtu závisí na zvolené metodice a na správnosti výchozích údajů. Metody, jež se opírají o vyšší míru členění vstupních surovin, vykazují přesnější výsledky. Správnost vykazovaných údajů také úzce souvisí s informacemi o emisích vzniklých při těžbě a zpracování vstupních surovin („výrobní emise“). Údaje¹², o něž se opírají hodnoty uvedené v návrhu opatření, které bylo předmětem jednání s Výborem pro jakost paliv, vycházejí ze zpráv, jež dobrovolně podává sdružení producentů ropy a plynu, přičemž zohledňují méně než polovinu objemu surové ropy rafinované v Unii a neposkytují informace o dovezených produktech. Nejnovější studie a údaje o vstupních surovinách, jež se používají k výrobě 60 %¹³ až 90 %⁷ fosilních paliv spotřebovaných v Unii, naznačují, že průměrné emise během životního cyklu těchto paliv jsou přibližně o 5 % vyšší než údaje předložené Výboru pro jakost paliv v návrhu z roku 2011. Tato skutečnost se vysvětluje především podstatně vyšším a značně kolísajícím objemem výrobních emisí uhlíku u fosilních paliv. V intenzitě skleníkových plynů ve výrobě konvenčních vstupních surovin existují značné rozdíly, přičemž intenzita skleníkových plynů při výrobě ropy z nekonvenčních zdrojů je často vyšší. Díky harmonizovanému vykazování údajů se tedy přesnost vykazovaných emisí zvýší.

Přesnost metody výpočtu úzce souvisí s tím, jak vysoký je při výrobě paliv podíl vstupních surovin s vysokou intenzitou. Je proto nezbytné harmonizovat vykazování údajů týkajících se

¹² http://iet.jrc.ec.europa.eu/about-jec/sites/about-jec/files/documents/report_2013/wtt_report_v4_july_2013_final.pdf.

¹³ http://www.nrcan.gc.ca/sites/www.nrcan.gc.ca/files/energy/pdf/EU_FQD_Study_Final_Report.pdf.

původu¹⁴ a místa nákupu¹⁵ paliva. Toto vykazování musí nicméně odpovídat stávajícím právním předpisům Unie o registraci dovozu a dodávek ropy do EU¹⁶.

Podle analýzy, z níž tento návrh vychází, se celkové dodatečné náklady na jeden litr paliva u všech zvažovaných metod výpočtu pohybovaly od 0,03 do 0,04 EUR. K největšímu nárůstu by došlo v případě, že by měli dodavatelé povinnost vykazovat hodnoty skleníkových plynů na základě emisí u jednotlivého dodavatele nebo průměrných emisí v Unii připadajících na každou použitou vstupní surovinu, a nikoliv na základě průměru Unie na typ paliva ze všech vstupních surovin. Naznačuje to, že optimální možnost by neměla na dodavatele klást požadavek, aby vykazovali hodnoty skleníkových plynů podle jednotlivých vstupních surovin. Navrhovaná metodika tedy vyžaduje, aby dodavatelé vykazovali průměrnou intenzitu emisí skleníkových plynů v Unii podle jednotlivých paliv.

V čl. 7a odst. 4 směrnice 98/70/ES se stanoví, že skupiny dodavatelů mohou využít možnosti dostát závazku snížit emise o 6 % společně, přičemž čl. 7a odst. 5 písm. c) směrnice 98/70/ES umožňuje zavést „všechna pravidla nezbytná k tomu“, aby toto ustanovení nabylo účinnosti. Proto je nezbytné harmonizovat definice identifikace dodavatele, objemu paliva či energie, typu paliva či energie, místa nákupu a původu paliva nebo energie uvedených na trh tak, aby se usnadnilo použití společného systému podávání zpráv pro dodavatele působící ve více členských státech, kteří se dohodnou na společném vykazování. K zajištění toho, aby při společném podávání zpráv dodavatelé z různých členských států nedocházelo k dvojímu započtení, je navíc vhodné harmonizovat zprávy podávané členskými státy Komisi, a to tak, aby potřebné informace o každém z dodavatelů, který je členem skupiny dvou nebo více dodavatelů z jednoho nebo více členských států, byly k dispozici všem dotčeným orgánům členských států.

Za účelem snížení administrativní zátěže by členské státy měly dodavatelům umožnit, aby při podávání zpráv používali údaje shromážděné v souladu s jinými právními předpisy Unie nebo členských států, a to za předpokladu, že budou při podávání zpráv dodrženy požadavky uvedené v příloze IV. Tyto právní předpisy Unie zahrnují mimo jiné nařízení Komise (ES) č. 684/2009 ze dne 24. července 2009, kterým se provádí směrnice Rady 2008/118/ES, pokud jde o elektronické postupy pro přepravu zboží podléhajícího spotřební dani v režimu s podmíněným osvobozením od spotřební daně¹⁷; nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství¹⁸; nařízení (ES) č. 1099/2008 o energetické statistice¹⁹; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES

¹⁴ Původ je definován jako obchodní název vstupní suroviny. Informace o ropě se v současné době vykazují v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 2964/95, přičemž se každého čtvrt roku za přísných opatření k zachování důvěrnosti postupují Komisi, a to s výjimkou obchodního názvu. Požaduje se uvedení nspecifikovaného „označení“. Obchodní název představuje přesnější popis, který je nadto obecněji uznáván a u kterého lze snadněji stanovit souvislost s emisemi skleníkových plynů. Prováděcím opatření bude proto obsahovat seznam obchodních názvů běžně používaných druhů ropy.

¹⁵ Uvádí se země a název zpracujícího zařízení. Členské státy mají tyto informace již k dispozici díky právním předpisům v oblasti cel. Zejména článek 37 nařízení (ES) č. 450/2008 umožňuje vyžádat si všechny nezbytné informace týkající se země původu daného produktu. Původ je definován jako místo, kde došlo k poslednímu podstatnému zpracování dotčeného produktu. Definice jednotlivých úprav paliv jsou uvedeny v příloze 14 a 15 nařízení Komise 2454/93.

¹⁶ Nařízení Rady (ES) č. 2964/95 kterým se zavádí registrace dovozu a dodávek ropy ve Společenství (Úř. věst. L 310, 22.12.1995, s. 5).

¹⁷ Úř. věst. L 197, 29.7.2009, s. 24.

¹⁸ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

¹⁹ Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 1.

a 2003/30/ES²⁰ a jejich následných prováděcích aktů; rozhodnutí Komise ze dne 18. července 2007, kterým se stanoví pokyny pro monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES²¹; jakož i nařízení Rady (ES) č. 2964/95, kterým se zavádí registrace dovozu a dodávek ropy ve Společenství.

Finanční dopady

Posouzení dopadů se zabývalo rovněž otázkou konkurenceschopnosti průmyslu Unie. Podle všeho není důvod očekávat významné dopady na podniky (ani na rafinerie). Je to dáno tím, že očekávané zvýšení ceny na čerpacích stanicích je zanedbatelné, přičemž prakticky všechny dotčené náklady mají být podle posouzení dopadů přeneseny dále.

²⁰ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.

²¹ Úř. věst. L 229, 31.8.2007, s. 1.

Návrh

SMĚRNICE RADY

kterou se stanoví metody výpočtu a požadavky na podávání zpráv podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES o jakosti benzínu a motorové nafty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS²², a zejména na čl. 7a odst. 5 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Metoda výpočtu emisí skleníkových plynů u paliv a jiné energie z nebiologických zdrojů, která má být podle ustanovení čl. 7a odst. 5 směrnice 98/70/ES zavedena, by měla zajistit podávání dostatečně přesných zpráv tak, aby mohla Komise kriticky zhodnotit, nakolik dodavatelé paliv plní povinnosti, které jim stanoví čl. 7a odst. 2 směrnice 98/70/ES. Metoda výpočtu by měla zajistit přesnost měření a náležitě zohlednit složitost souvisejících administrativních požadavků. Zároveň by měla dodavatele motivovat ke snižování intenzity skleníkových plynů z paliv, jež dodávají. Je třeba rovněž pečlivě zvážit dopad této metodiky na rafinerie v Unii. Metoda výpočtu by tedy měla vycházet z průměrných hodnot intenzity skleníkových plynů představujících v rámci odvětví průměrnou hodnotu typickou pro daný zdroj paliva („standardních průměrných hodnot“). Výhodou tohoto postupu bude snížení administrativní zátěže pro dodavatele a členské státy. V současnosti by navrhovaná metodika neměla vyžadovat členění intenzity skleníkových plynů z paliv podle zdroje suroviny, neboť by to mělo nepříznivý vliv na stávající investice do některých rafinerií v Unii.
- (2) V souvislosti s čl. 7a odst. 1 směrnice 98/70/ES by požadavky kladené při podávání zpráv na dodavatele paliv z řad malých a středních podniků (MSP), jejichž definici uvádí doporučení Komise 2003/61, měly být v co největší míře omezeny. Podobně by ani dovozci benzínu a motorové nafty rafinované v zemích mimo EU neměli mít povinnost poskytovat podrobné informace o zdrojích ropy použitých k výrobě těchto paliv, neboť tyto informace nemusí být vždy k dispozici nebo může být obtížné je získat.

²² Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58.

- (3) S cílem motivovat k dalšímu snižování emisí skleníkových plynů by se do výpočtu emisí skleníkových plynů během životního cyklu u dodavatelů měly zahrnout vykázané úspory výrobních emisí, a to včetně snížení emisí ze spalování a vypouštění plynů. Aby se dodavatelům usnadnilo vykazování úspor výrobních emisí, mělo by být pro účely výpočtu a osvědčení snížení emisí umožněno používat různé emisní režimy. Způsobilé by přitom měly být pouze projekty zaměřené na snížení výrobních emisí, které byly zahájeny po dni zavedení základní normy podle čl. 7a odst. 5 písm. b), tj. po 1. lednu 2011.
- (4) Vážený průměr standardních hodnot skleníkových plynů představuje jednoduchou metodu, na jejímž základě mohou dodavatelé paliv stanovit obsah skleníkových plynů v palivech, jež dodávají. Hodnoty odrážející skladbu typů ropy EU lze mimo jiné nalézt ve zprávě „Well-to-Wheels“ (v její verzi 4), kterou připravilo konsorcium JEC, dále ve studii o přírodní živici a studii o ropné břidlici, které na popud Evropské komise zpracoval dr. A. Brandt, a rovněž v práci o výrobních emisích, kterou v souvislosti s „mechanismem odhadu emisí skleníkových plynů při těžbě a zpracování ropy“ ve vztahu k typům ropy využívaným v EU pro Evropskou komisi realizovala Mezinárodní rada pro čistou dopravu.
- (5) Snížení emisí skleníkových plynů související s výrobními emisemi u ropy a zemního plynu by se mělo odhadovat a osvědčovat v souladu se zásadami a standardy stanovenými v mezinárodních normách, a to zejména v normách ISO 14064, ISO 14065 a ISO 14066.
- (6) V čl. 7a odst. 5 písm. b) směrnice 98/70/ES je stanovena povinnost zavést metodiku ke stanovení souhrnné hodnoty intenzity skleníkových plynů z paliv nebiologického původu použitých v Unii v roce 2010 („základní norma pro paliva“). Základní norma by měla vycházet z objemů nafty, benzínu, plynového oleje pro nesilniční použití, zkapalněného ropného plynu a stlačeného zemního plynu za využití údajů, jež byly oficiálně vykázaný orgánu Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu v roce 2010. Základní normou pro paliva by nemělo být referenční fosilní palivo, jež se používá k výpočtu snížení emisí skleníkových plynů z biopaliv a jež by se mělo zachovat v podobě, kterou stanoví příloha IV směrnice 98/70/ES.
- (7) Vzhledem k tomu, že složení skladby příslušných fosilních paliv se rok od roku mění jen málo, budou meziroční souhrnné rozdíly v intenzitě skleníkových plynů z fosilních paliv rovněž malé. Je tudíž vhodné, aby hodnoty základní normy vycházely z údajů o průměrné spotřebě v Unii za rok 2010, jež členské státy vykážaly orgánu Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu.
- (8) Základní norma pro paliva za rok 2010 by měla vyjadřovat průměrnou intenzitu skleníkových plynů výroby a průměrnou hodnotu intenzity skleníkových plynů komplexní rafinace fosilních paliv. Základní norma by se tedy měla vypočítat za použití standardních hodnot pro jednotlivá paliva. Hodnota základní normy emisí z paliv by měla v období do roku 2020 zůstat beze změny, tak aby byla pro dodavatele paliv zajištěna právní jistota, pokud jde o jejich povinnost snižovat intenzitu skleníkových plynů z paliv, jež dodávají.
- (9) Ustanovení čl. 7a odst. 5 písm. d) směrnice 98/70/ES upravují přijetí metodiky výpočtu podílu elektrických silničních vozidel. Podle tohoto článku by měla být tato metodika v souladu s čl. 3 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady

2009/28/ES²³. K zajištění tohoto souladu by se měl pro účinnost hnacího ústrojí použít tíž opravný faktor.

- (10) Elektrickou energii dodanou pro použití v silniční dopravě mohou dodavatelé podle čl. 7a odst. 1 směrnice 98/70/ES vykazovat v rámci svých ročních zpráv členským státům. V zájmu omezení administrativních nákladů je vhodné, aby se metodika pro účely podávání zpráv dodavateli opírala o odhady spotřeby elektrické energie v daném elektrickém silničním vozidle či motocyklu, a nikoliv o skutečné měření jeho spotřeby.
- (11) V případě, kdy dochází ke zpracování biopaliva a fosilního paliva v rámci téhož procesu, je vhodné uvést podrobné informace o tom, jakým způsobem bylo odhadnuto množství skleníkových plynů z daného biopaliva a jejich intenzita. K tomu je zapotřebí zvláštní metoda, protože výsledné množství biopaliva nelze, například při souběžné hydrotermální úpravě rostlinných olejů s fosilními palivy, změřit. V čl. 7d odst. 1 směrnice 98/70/ES se stanoví, že emise skleníkových plynů vznikajících během životního cyklu by se měly pro účely článku 7a a čl. 7b odst. 2 uvedené směrnice vypočítat podle téže metodiky. Proto má osvědčení emisí skleníkových plynů v rámci uznaných nepovinných režimů stejnou platnost pro účely článku 7a i pro účely čl. 7b odst. 2 směrnice 98/70/ES.
- (12) Požadavek podávat zprávy, jež je na dodavatele v čl. 7a odst. 1 směrnice 98/70/ES kladen, by měly doplňovat harmonizovaný formulář a definice údajů, jež se vykazují. Harmonizace definic údajů je potřebná k náležitému provedení výpočtu intenzity skleníkových plynů, jež je s povinností jednotlivých dodavatelů podávat zprávy spojen; důvodem je to, že tyto údaje tvoří pro harmonizovanou metodu podle čl. 7a odst. 5 písm. a) směrnice 98/70/ES klíčové vstupní informace. Tyto údaje zahrnují identifikaci dodavatele, množství paliva či energie uvedené na trh a typ paliva či energie uvedený na trh.
- (13) Požadavek podávat zprávy, jež je na dodavatele v čl. 7a odst. 1 směrnice 98/70/ES kladen, by měly doplňovat harmonizované požadavky na vykazování, formulář a definice údajů pro účely podávání zpráv o účinnosti paliv spotřebovaných v Unii z hlediska skleníkových plynů členskými státy Komisi. Tyto požadavky na podávání zpráv především umožní aktualizovat vlastnosti referenčního fosilního paliva uvedené v příloze IV části C bodě 19 směrnice 98/70/ES a v příloze V části C bodě 19 směrnice 2009/28/ES a usnadní podávání zpráv požadované v čl. 8 odst. 3 a čl. 9 odst. 2 směrnice 98/70/ES i aktualizaci metody výpočtu v souladu s technickým a vědeckým pokrokem tak, aby tato metoda plnila svůj zamýšlený účel. Uvedené údaje zahrnují objem paliva či energie uvedený na trh, typ paliva či energie a místo nákupu a původ paliva či energie uvedených na trh.
- (14) Za účelem snížení administrativní zátěže by členské státy měly dodavatelům umožnit, aby při plnění svých povinností v oblasti podávání zpráv vycházeli z rovnocenných údajů, jež se shromažďují podle jiných právních předpisů Unie nebo členských států, a to za předpokladu, že budou při podávání zpráv dodrženy požadavky uvedené v příloze IV a definice uvedené v přílohách I a III.

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

- (15) Aby se usnadnilo podávání zpráv skupinám dodavatelů v souladu s čl. 7a odst. 4 směrnice 98/70/ES, umožňuje čl. 7a odst. 5 písm. c) uvedené směrnice zavedení všech nezbytných pravidel. Podávání zpráv je těmto skupinám vhodné usnadnit, aby se zamezilo narušení fyzického pohybu paliv, neboť různí dodavatelé uvádějí na trh různá paliva v rozdílných poměrech, a mohou tedy v zájmu dosažení cíle snížení emisí skleníkových plynů využívat zdroje různých úrovní. Je proto nezbytné harmonizovat definice identifikace dodavatele, objemu paliva či energie uvedeného na trh, typu paliva či energie a místa nákupu a původu paliva či energie uvedených na trh. K vyloučení dvojího započtení v případech, kdy společně podávají zprávy dodavatelé z různých zemí, je navíc vhodné harmonizovat podávání zpráv členskými státy Komisi, a to tak, aby potřebné informace o každém z dodavatelů, který je členem skupiny dvou nebo více dodavatelů z jednoho nebo více členských států, byly k dispozici všem dotčeným orgánům členských států.
- (16) V souladu s čl. 8 odst. 3 směrnice 98/70/ES mají všechny členské státy povinnost předložit každoročně zprávu o jakosti paliva na vnitrostátní úrovni za předchozí rok, a to na základě formuláře zavedeného rozhodnutím Komise 2002/159/ES ze dne 18. února 2002²⁴. K zohlednění změn směrnice 98/70/ES zavedených směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES²⁵ a následných dodatečných požadavků na členské státy v oblasti podávání zpráv je v zájmu účinnosti a harmonizace nezbytné vyjasnit, které z informací, jichž se povinnost podávat zprávy o jakosti paliva podle článku 8 směrnice 98/70/ES týká, by se měly vykazovat, jakož i stanovit formulář k předkládání údajů dodavateli a členskými státy.
- (17) Komise předložila návrh opatření výboru ustavenému podle směrnice 98/70/ES dne 23. února 2012. Výbor nebyl s to přijmout stanovisko kvalifikovanou většinou, a je tedy vhodné, aby Komise v souladu s čl. 5a odst. 4 rozhodnutí Komise 2006/512/ES předložila tento návrh Radě.

²⁴ Rozhodnutí Komise 2002/159/EC ze dne 18. února 2002 o společném formuláři pro předkládání souhrnných údajů o jakosti paliv v jednotlivých státech (Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 30).

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/EC ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 88).

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na paliva používaná k pohonu silničních vozidel a nesilničních pojízdných strojů (včetně plavidel vnitrozemské plavby, pokud se neplaví po moři), zemědělských a lesnických traktorů a rekreačních plavidel, pokud se neplaví po moři, jakož i na elektřinu používanou silničními vozidly.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice a se nad rámec definic obsažených již ve směrnici 98/70/ES použijí tyto definice:

- 1) „výrobními emisemi“ se rozumí veškeré emise skleníkových plynů, k nimž dojde předtím, než se začne daná surovina zpracovávat v rafinerii nebo zpracovatelském zařízení, kde se vyrábí palivo uvedené v příloze I;
- 2) „surovinou na bázi přírodní živice“ se rozumí jakýkoliv zdroj rafinérské suroviny, který se vyznačuje tím, že:
 - v ložisku na místě těžby vykazuje podle zkušební metody D287 Americké společnosti pro zkoušení a materiály²⁶ hustotu API 10 ° nebo méně,
 - jeho průměrná roční hodnota viskozity za teploty panující v ložisku přesahuje hodnotu vypočtenou podle rovnice: viskozita (v centipoisech) = $518,98e^{-0.038T}$; kde T je teplota ve stupních Celsia,
 - spadá pod definici dehtových písků pod kódem kombinované nomenklatury KN 2714 stanovenou v nařízení Rady (EHS) č. 2658/87²⁷,
 - mobilizace zdroje této suroviny se dosahuje těžebním vrtem nebo tepelně podporovanou gravitační drenáží, přičemž tepelná energie se získává převážně z jiných zdrojů, než je samotný zdroj vstupní suroviny.
- 3) „surovinou z ropné břidlice“ se rozumí jakýkoliv zdroj rafinérské suroviny, který se nachází ve skalním ložisku, obsahuje pevné kerogeny a spadá pod definici ropné břidlice pod kódem kombinované nomenklatury KN 2714 stanovenou nařízením (EHS) č. 2658/87²⁶. Mobilizace zdroje suroviny se dosáhne těžebním vrtem nebo tepelně podporovanou gravitační drenáží.

²⁶ American Society for Testing and Materials (Americká společnost pro zkoušení a materiály), <http://www.astm.org/index.shtml>.

²⁷ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).

- 4) „konvenční ropou“ se rozumí jakýkoliv zdroj rafinérské suroviny, který v ložisku na místě původu vykazuje podle zkušební metody D287 Americké společnosti pro zkoušení a materiály hustotu API vyšší než 10 ° a který nespadá pod definici kódu kombinované nomenklatury KN 2714 stanovenou nařízením (EHS) č. 2658/87²⁶.

Článek 3

Metodika výpočtu intenzity skleníkových plynů z dodaných paliv a energie (vyjma biopaliv) a podávání zpráv dodavateli paliv

1. Pro účely čl. 7a odst. 2 zajistí členské státy, aby dodavatelé paliv používali k určení intenzity skleníkových plynů z jimi dodávaných paliv metodiku uvedenou v příloze I.
2. Pro účely čl. 7a odst. 1 druhého pododstavce a čl. 7a odst. 2 směrnice 98/70/ES stanoví členské státy dodavatelům povinnost vykazovat údaje na základě definic a metodiky výpočtu stanovených v příloze I této směrnice. Uvedené údaje se vykazují každoročně za použití šablon uvedených v příloze IV této směrnice.
3. V případě dodavatelů z řad malých a středních podniků použijí členské státy zjednodušenou metodiku uvedenou v příloze I této směrnice.

Článek 4

Výpočet základní normy paliv a snížení intenzity skleníkových plynů

Pro účely ověření toho, zda dodavatelé paliv plní své závazky vyplývající z čl. 7a odst. 2 směrnice 98/70/ES, jim členské státy stanoví povinnost porovnávat snížení emisí skleníkových plynů vznikajících během životního cyklu paliv a elektrické energie, kterého dosáhli, se základní normou pro paliva stanovenou v příloze II této směrnice.

Článek 5

Podávání zpráv členskými státy

1. Při předkládání zpráv Komisi podle čl. 8 odst. 3 směrnice 98/70/ES poskytnou členské státy Komisi údaje týkající se plnění ustanovení článku 7a uvedené směrnice vymezené v příloze III této směrnice.
2. Pro předkládání údajů vymezených v příloze III této směrnice použijí členské státy nástroje platformy ReportNet Evropské agentury pro životní prostředí poskytnuté podle nařízení (ES) č. 401/2009²⁸. Členské státy údaje prostřednictvím

²⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 ze dne 23. dubna 2009 o Evropské agentuře pro životní prostředí a Evropské informační a pozorovací síti pro životní prostředí (Úř. věst. L 126, 21.5.2009, s. 13).

elektronického přenosu dat předávají do ústředního registru údajů, který spravuje Evropská agentura pro životní prostředí, a to za použití šablony zpracované podle přílohy IV, v níž je tato šablona jako vzor také k dispozici.

3. Uvedené údaje se vykazují každoročně za použití formuláře uvedeného v příloze IV. Členské státy oznámí Komisi den přenosu údajů a pro účely kontaktu název příslušného orgánu, který zodpovídá za ověření a vykazání předmětných údajů Komisi.

Článek 6

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce ukládané v případě porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě této směrnice a podniknou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí příslušná ustanovení Komisi nejpozději do [dvanáct měsíců ode dne přijetí] a neprodleně jí oznámí jakékoli jejich pozdější změny.

Článek 7

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [12 měsíců od přijetí této směrnice]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.
2. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici, nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 8

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 9

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda*